

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΕΠΑΛ Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: ΤΑΞΙΔΙΑ

A. Μη λογοτεχνικό κείμενο

Βρίσκοντας την ευτυχία στον βούρκο αυτού του κόσμου

Ο Αλέξανδρος Τσούτης είναι φωτογράφος κι έχει πραγματοποιήσει 90 ταξίδια στα πιο απομακρυσμένα μέρη του πλανήτη, μακριά από τις δυτικές κοινωνίες. Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απόσπασμα της συνέντευξη του, που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Marathon Press τον Δεκέμβριος 2021 #80.

Δημοσιογράφος: Αλέξανδρε, δεν επηρεάζεσαι όταν βρίσκεσαι αντιμέτωπος με ακραίες συνθήκες διαβίωσης;

A. Τσούτης: Οι προορισμοί μου είναι κατά βάση σε αναπτυσσόμενες χώρες, με βαθιά κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα, διαφθορά, φτώχεια, ασθένειες, στέρηση, ίσως ακόμα και πείνα ή πόλεμο. Όπως είναι επόμενο, οι συνθήκες αυτές με επηρεάζουν βαθιά και έχουν σμιλέψει την ψυχοσύνθεσή μου. Με ενδιαφέρει και αυτή η πλευρά του πλανήτη...όχι μόνο η αγγελικά πλασμένη. Επιλέγω να μην ταξιδεύω τόσο για αναψυχή, αλλά κυρίως για να γνωρίσω την ανθρώπινη πραγματικότητα, ειδικά σε τόπους που δοκιμάζονται.

Δημοσιογράφος: Με τι κριτήριο αποφασίζεις πού θα πας;

A. Τσούτης: Γενικά οι ευρωπαϊκοί προορισμοί με ελκύουν λιγότερο. Αναζητώ ταξίδια με έναν παράγοντα πρόκλησης, περιπέτειας, εξερεύνησης αυθεντικών πολιτισμών και παραδόσεων που τείνουν να εξαφανιστούν από το κύμα του εκσυγχρονισμού. Γοητεύομαι από τις ζούγκλες, τις ερήμους, την αφρικανική σκόνη, τις χαοτικές πόλεις, την κολλώδη υγρασία των τροπικών, τις αυτόχθονες φυλές.

Δημοσιογράφος: Τι σε ενδιαφέρει περισσότερο σε ένα ταξίδι;

A. Τσούτης: Προορισμός των ταξιδιών μου είναι ο Άνθρωπος. Επίσης η φωτογραφία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των ταξιδιών μου και ανάγκη καλλιτεχνικής μου έκφρασης, έτσι η θεματολογία των εικόνων που δημιουργώ είναι σχεδόν πάντα ανθρωποκεντρική.

Δημοσιογράφος: Αυτά θεωρούνται μη συμβατικά ταξίδια και μπορεί να κρύβουν και περισσότερους κινδύνους. Έχεις αισθανθεί ποτέ φόβο;

A. Τσούτης: Ανησυχία έχω πριν από κάθε ταξίδι, δεν έχω άγνοια κινδύνου και θέλω να επιστρέφω ζωντανός και αρτιμελής. Σε πιο επικίνδυνους προορισμούς και εμπόλεμες περιοχές το άγχος μεγιστοποιείται. Τον κίνδυνο τον αισθάνομαι συχνά, λοιπόν, αλλά ευτυχώς δεν τον συνάντησα ποτέ

ουσιαστικά, άλλωστε η κατάληξη θα ήταν πιθανόν μοιραία. Η μόνη φορά που κινδύνεψα πραγματικά, ήταν από έναν άγριο Αφρικανικό ελέφαντα , σε ένα εθνικό πάρκο της Ζιμπάμπουε στο οποίο επιτόλαια περιπλανιόμασταν πεζή, αναζητώντας τα άγρια ζώα. Στις περισσότερες περιπτώσεις όμως, με κοινή λογική ο κόσμος δεν είναι τόσο επικίνδυνος όσο νομίζουμε.

Δημοσιογράφος: Μέσα από τόσες παραστάσεις μπορείς να ξεχωρίσεις κάποιες στιγμές έντονης συγκίνησης;

A. Τσούτης: Είναι αμέτρητα τα συγκινητικά περιστατικά και οι αναμνήσεις. Στιγμές με πρωταγωνιστές ανθρώπους φτωχούς, ταπεινούς, που επέδειξαν ένα πρόσωπο πιο ανθρώπινο από αυτά που συναντάμε συνήθως στις δυτικές κοινωνίες. Που εκδήλωσαν ανεπιτήδευτη, ανιδιοτελή καλοσύνη και φιλοξενία. Ανθρώπους που πρόσφεραν απλόχερα απ'το μερτικό τους στον άγνωστο περαστικό. Σύροι πρόσφυγες που με υποδέχτηκαν στην παράγκα τους, προσφέροντας από το υστέρημά τους. Νομάδες καμηλιέρηδες στην έρημο του Σουδάν που πρόσφεραν το λιγοστό φαγητό τους. Μια κυρία στην Τουρκία κι ένα φούρναρης στο Ιράκ που με φίλεψαν ψωμί. Αλλά και στιγμές που σφίγγεται η καρδιά σου από την τραγική πραγματικότητα. Τα παιδιά που ζουν σε ανέχεια ανεπίτρεπτη για τον 21^ο αιώνα. Παιδιά στο Τσαντ και τον Νότιο Σουδάν, που τσακώνονται για μια μπουκιά φαγητό. Δυστυχώς, υπάρχει και αυτό...

A3. Μετά από την ανάγνωση της συνέντευξης του Αλέξανδρου Τσούτη γεννήθηκε μέσα σου η επιθυμία, όταν ενηλικιωθείς, να κάνεις πολλά ταξίδια σε όλον τον κόσμο. Να γράψεις ένα άρθρο 200 -250 λέξεων για το προσωπικό σου ιστολόγιο, στο οποίο θα παρουσιάζεις τους λόγους για τους οποίους θεωρείς ότι τα ταξίδια πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο στοιχείο της ζωής κάθε νέου ανθρώπου σήμερα.

Μονάδες 25

B. Λογοτεχνικό κείμενο

ΦΕΡΝΑΝΤΟ ΠΕΣΣΟΑ (1888- 1935)

Μ' αρέσει να ταξιδεύω, ν' αλλάζω χώρες

Από το βιβλίο: Fernando Pessoa: Ποιήματα, εκδόσεις Printa, σειρά Ποίηση για πάντα. Μετάφραση: Σουλιώτης Γιάννης.

Μ' αρέσει να ταξιδεύω, ν' αλλάζω χώρες

Να είμαι πάντα άλλος,

Ψυχή χωρίς ρίζες,

Να ζω έξω από αυτά που βλέπω.

Να μην ανήκω σε κανέναν. Ούτε στον εαυτό μου

Να πηγαίνω μπροστά, ξοπίσω να παίρνω

Την απουσία κάθε σκοπού

Και την επιθυμία μου να τον πετύχω.

Αυτό είναι για μένα το ταξίδι.

Αλλά εκτός από το όνειρο για το ταξίδι

Τίποτα από μένα δεν υπάρχει σ' αυτό

Όλα τα άλλα, γη κι ουρανός.

B3. Να επιλέξεις ένα από τα δύο ακόλουθα θέματα. Να καταγράψεις τις απαντήσεις σου σε ένα κείμενο 100-150 λέξεων.

1. Η φωνή που ακούγεται στο ποίημα εκφράζει την μεγάλη αγάπη ενός ανθρώπου για τα ταξίδια. Πώς θα χαρακτήριζες έναν τέτοιο άνθρωπο; Θα ήθελες να συνδεθείς στενά μαζί του ή όχι; Να δικαιολογήσεις την απάντησή σου.

ή

2. Γνώρισες πρόσφατα τον άνθρωπο που κρύβεται πίσω από τη φωνή που ακούγεται στο ποίημα. Να γράψεις μια σελίδα στο προσωπικό σου ημερολόγιο στην οποία θα διηγείσαι την εμπειρία σου μαζί του.

Μονάδες 25